

b'EAU de parfum

Mijn afstudeerproject is oorspronkelijk geïnspireerd door de film 'The Perfume' naar een boek van Patrick Süskind. Het eindproject is een installatie geworden waarin ik wil laten zien dat het beeld van schoonheidsidealen wordt opgebouwd door de massa in de maatschappij, maar waarin je moet proberen jezelf te blijven door uniek te zijn in je geur.

Het gezicht wat uit de mozaïek naar voor komt is een gezicht dat met de computer is samengesteld uit 44 foto's. Ze bestaat dus niet echt, maar is gemaakt voor wetenschappelijk onderzoek. Volgens dit onderzoek is dit een gemiddeld maar toch sexy / aantrekkelijk gezicht. Voor mij staat ze daarom symbool voor een neutraal schoonheidsideaal zonder specifieke kenmerken.

De keuze voor een mozaïek wat in dit geval de mensen in de maatschappij moet voorstellen, heeft ook een relatie met mijn tekenstijl waarbij mijn beelden vaak zijn opgebouwd uit puntjes of kleine dunne lijntjes. Ze bestaan beide uit kleine onderdelen die samen een groter geheel vormen.

Het logo met de naam 'b'EAU de parfum' is ontstaan door het idee eerder in het proces om parfum te verkopen als zelfvertrouwen en water ipv parfum in de flesjes te doen. 'Eau' staat voor water en 'beau' voor mooi / schoonheid. Door er 'de parfum' achter te plaatsten krijg je een woordspeling als eau de toilet, eau de cologne, enz. Vrij vertaald, de parfum van het mooizijn of het waterparfum. Hier komt ook de druppel vandaan, maar deze heeft meer betekenissen. Een druppel kleurstof kan een heel glas water van kleur veranderen of / en in beweging brengen, de druppel staat voor het individu. De samples om mee te nemen zitten daarom ook bij elkaar in een grote druppelvorm.

In de samples zit een placebo parfum en bestaat enkel uit water. Mijn boodschap is hiermee dat je je niet mooier moet maken dan je bent, maar jezelf te accepteren. Zo wil ik mensen laten zien dat ze zich niet met een parfum hoeven te maskeren om te verbergen wie ze zijn, ook pas je niet in het hokje van een groot parfummerk als Cacharel of Lancôme (waarbij je allemaal hetzelfde ruikt), maar ben je jezelf.

Uiteindelijk is het een klein orgaan in je neus bepaalt wie de grote liefde van je leven wordt. Onbewust schijn je te ruiken of iemand goede genen heeft, zoals dieren dat doen. En aan je genen kun je weinig veranderen. Daar heb je ook geen parfum voor. Je moet overigens wel gewoon onder de douche blijven staan, want mensen moeten nog in je buurt durven komen.

Terugkoppeling naar de film: Uiteraard speelt in deze film parfum een grote rol. Jean-Baptiste is op zoek naar zijn eigen geur in de vorm van een parfum en ook is in het begin al snel duidelijk dat iedereen in Parijs meegaat met trends. Als er een nieuw parfum uit komt, moet iedereen het hebben en proberen andere parfumeurs het na te maken. Ook in de film is het ideaal parfum letterlijk opgebouwd uit mensen (jonge maagden met bijzondere schoonheden) uit de maatschappij en niet door 1 specifieke geur.